

Развитието на сюжета в този много кратък текст е изключително динамично и събитията в него са в много плътна причинно-следствена връзка. Съобщаването за загубването на героя и обяснението на причината подготвя и мотивира следващото действие – „блъвването“. Чрез този акт героят преминава от едно в друго отдалечени пространства. От позицията на народния певец и мястото, където вероятно е възникнала и се пее песента – Котел, загубването /поглъщането/ става отвъд планината /на север/ в гората, която в митопоетичната традиция е неусвоеното пространство и се осмисля като вход към отвъдния свят.<sup>49</sup> Там го поглъща и рибата, която е хтонично същество<sup>50</sup> и е едно от хтоничните същества, чрез които се осъществяват посветителните обреди.<sup>51</sup> Преодоляването на пространството от горе /север/ към д о л у /юг/ през най – високата точка – билото на планината, героят извършва в стомаха на рибата. Престоят му в него е равен на смърт /временна смърт/, траеща до „блъвването“ му, което означава ново раждане за новата му същност.<sup>52</sup> Рибата „блъвва“ /„ражда“/ героя на юг от Котел-противоположно на мястото на поглъщането му, на точно определена местност, връх Вида, за която са известни немало легенди и предания, съдържанието на част от които отвежда във времето преди турското робство,<sup>53</sup> а друга част от тях го сочат като известно хайдушко сборище.<sup>54</sup> Явно това е едно от местата, с които е свързано наслагване на историческа информация, възпроизвеждана във фолклорната история. В случая в текста е обозначено точно хайдушко сборище, на което се намира Хаджидимитровата дружина и на което неслучайно рибата „блъвва“ Иванчо Нончев, за да се „запише“ „с дружина да ходи“, т. е., ражда се с нов статус, статусът на хайдутин. Схематично това осъществяване изглежда така: